

Medlem af Inatsisartut
Steen Lyngø, Demokraterne

Svar på spørgsmål 252-2019 om tandretning

19-07-2019
Sags nr.
Akt nr. 11217988

Kære Steen Lyngø

Postboks 1160
Tlf: 34 50 00
Fax: 34 55 05
3900 Nuuk

Du har i henhold til § 37 stk. 1 i Forretningsordenen for Inatsisartut fremsat følgende spørgsmål til Naalakkersuisut om tandretning. Dine spørgsmål er henvist til min besvarelse.

Email: pn@nanoq.gl
www.naalakkersuisut.gl

Spørgsmål:

- 1. Sundhedsledelsen har via medierne oplyst, at den kommunale tandpleje ikke længere skal sætte tandbøjler på børn. Er Naalakkersuisut enig i Sundhedsledelsens beslutning om, at den kommunale tandpleje ikke længere skal sætte bøjler på børn?**

Svar:

Der henvises til pressemeddelelsen af 15. juli 2019, vedlagt som bilag. Tandbøjlebehandling er en specialistopgave. Manglende eller forkert behandling kan give skader på tænder, tandrødder og tyggefunktion såfremt behandlingen ikke følges tæt og de fornødne kompetencer er til stede. På nuværende tidspunkt er der store udfordringer med rekruttering af specialtandlæger i ortodonti, hvilket gør at behandlende (funktionel) regulering af tænder i første omgang må prioriteres frem for kosmetisk regulering.

- 2. Er beslutningen begrundet i at finde besparelser på sundhedsområdet, og hvortil vil man i så fald allokere disse besparede midler?**

Svar:

Beslutningen er ikke foretaget af hensyn til besparelser men af princippet om at kunne tilbyde faglig forsvarlig behandling på trods af rekrutteringsvanskeligheder af specialtandlæger i ortodonti.

3. Vil Sundhedsledelsen frit kunne benytte disse frigjorte midler til andre formål?

Svar:

Der er ikke tale om besparelser på området, hvorfor der ikke vil blive frigjort midler fra børnetandplejen.

4. Hvis Naalakkersuisut er enig i ovennævnte beslutning, hvordan vil Naalakkersuisut sikre, at børn ikke udsættes for ulighed, idet alle forældre ikke har råd til tandretningsbehandling hos private?

Svar:

Af Landstingsforordning nr. 15 af 6. november 1997 om sundhedsvæsenets ydelser m.v. fremgår det, at sundhedsvæsenet i tilrettelæggelsen af sit arbejde skal tilstræbe en ligelig adgang til sundhedsvæsenets ydelser uanset bosted. I øvrigt henvises der til besvarelsen af spørgsmål 2.

5. Vil Naalakkersuisut sikre, at frigjorte midler fra besparelsen kan følge barnet, således at det offentlige betaler for tandretning hos de private tandlæger?

Svar:

Se besvarelsen af spørgsmål 3.

6. Kan Naalakkersuisut oplyse andet af interesse for sagen?

Svar:

Der er i dag afsat 2,3 mio. kr. årligt til tandreguleringsområdet, som primært er koncentreret til behandlinger hvor der er ansat specialister. For at opretholde et fagligt tilfredsstillende tilbud i hele landet estimeres meromkostninger på ca. 20 mio. kr. årligt. Det vurderes dog ikke muligt at oprette et fagligt tilfredsstillende tilbud, grundet svære rekrutteringsvanskeligheder af specialtandlæger. Da bøjlepatienter skal tilses af en specialtandlæge ca. hver 6 uge vil det kræve stor rejseaktivitet imellem distrikterne for specialtandlægerne og personalet, som er vanskeligt at skaffe til opgaven. Derudover vil det være forbundet med stor risiko, fordi der ikke vil være personale, som kan reparere ødelagte bøjler, når specialtandlægen forlader distriktet. En ødelagt bøjle kan medføre skader på både tænder og kæbe.

Inussiarnersumik inuulluaqqusillunga
Med venlig hilsen

Martha Abelsen